

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว

เรื่องเสร็จที่ ../....

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
มีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล โดยการโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน
และการลงโทษให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และการแต่งตั้งและการให้ข้าราชการและลูกจ้าง
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งต้องเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็น
ของแต่ละท้องถิ่น โดยการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีมาตรฐาน
สอดคล้องกัน และอาจได้รับการพัฒนาร่วมกันหรือสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้ รวมทั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อน
นอกจากนั้น ได้กำหนดให้มีองค์กรพิทักษ์ระบบคุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้าง
ระบบคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล
เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด และการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น

“การปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น” หมายความว่า เมืองพัทยาและการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งแต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น

“ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเมืองพัทยา และปลัดการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเมืองพัทยา และข้าราชการการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น ซึ่งได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งไม่รวมถึงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“ข้าราชการครู” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพและทำหน้าที่เช่นเดียวกับข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานเช่นเดียวกับบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ถ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
เป็นประธาน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเจ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๓) กรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนแปดคน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนสามคน นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทละสองคน และกรรมการผู้แทนผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น จำนวนหนึ่งคน ซึ่งนายกเมืองพัทยาและผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นเลือกกันเอง

(๔) กรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวนแปดคน ประกอบด้วย ผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้แทนข้าราชการเทศบาล ผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทละสองคน ผู้แทนข้าราชการเมืองพัทยาและผู้แทนข้าราชการการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น จำนวนหนึ่งคน และผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านกฎหมาย จำนวนแปดคน โดยในจำนวนนี้ต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งคน

การคัดเลือกกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๓) และกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเทียบเท่า

ในการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) ให้กรรมการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายละห้าคน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดเลือกกันเองให้เหลือแปดคนเพื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕)

ให้เลขาธิการ ก.ธ. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการ ก.ธ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.ธ. จำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือน

ไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๖) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๗) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๘) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖ (๔) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือในกรณีที่กรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้รับการแต่งตั้ง ย้าย หรือโอนให้ไปดำรงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการคัดเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

ถ้าตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายในสามสิบวันตามหลักเกณฑ์และวิธีการในมาตรา ๖ วรรคสาม และให้กรรมการซึ่งได้รับการคัดเลือกมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ในกรณีที่ระยะเวลาที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งปี ไม่ให้นับเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกเป็นหนังสือ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๐ การประชุมของ ก.ถ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุมของ ก.ถ. หากกรรมการผู้ใดมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้ผู้นั้นร่วมประชุมและลงมติในเรื่องนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้ ก.ถ. มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารงานบุคคลเพื่อการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทมีเอกภาพและแนวทางที่สอดคล้องกัน

(๒) กำหนดแนวทางด้านการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท

(๓) กำหนดมาตรฐานกลางในการจัดโครงสร้างขององค์กรและการจัดกรอบอัตรากำลัง มาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานค่าตอบแทน และการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท

(๔) ออกกฎเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องการบริหารงานบุคคล ดังนี้

(ก) คุณสมบัติและลักษณะทั่วไปของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(ข) วิธีการสอบแข่งขัน การคัดเลือก และการสอบคัดเลือก

(ค) การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ

การให้มีและการเลื่อนวิทยฐานะ และการเลื่อนเงินเดือน

(ง) วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ

(จ) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าตอบแทนในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

(ฉ) เรื่องอื่นอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามที่ ก.ถ. เห็นสมควร

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้และจัดทุนการศึกษาเพื่อพัฒนา

ทรัพยากรบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบ

การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง และการให้

ความเห็นชอบในการให้โอนหรือรับโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ของ อ.ก.ถ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ถ. จังหวัด

(๗) ให้ความเห็นชอบการให้โอนหรือรับโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับส่วนราชการอื่น หรือการรับโอนข้าราชการประเภทอื่นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๘) กำกับ ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ มาตรฐาน และมติของ ก.ธ. หรือมติของ อ.ก.ธ.

(๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่น และการกำหนดเงินเดือนหรือค่าตอบแทนและระดับตำแหน่งที่ควรได้รับ

(๑๐) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและการแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) ให้คำปรึกษา แนะนำ พิจารณา และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ เรียกโดยย่อว่า อ.ก.ธ. เพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๑๔) กำกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน ก.ธ.

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น
ทุนการศึกษาตาม (๕) ให้ใช้จากรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะให้ทุนการศึกษานั้น

กฎและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ การดำเนินการตาม (๗) และ (๘) อาจมอบหมายให้ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนดได้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ปรากฏต่อ ก.ธ. ว่า การดำเนินการหรือมติของ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด ไม่สอดคล้องกับทิศทาง นโยบาย หรือยุทธศาสตร์ หรือแนวทาง ตามมาตรา ๑๑ (๑) หรือ (๒) หรือขัดหรือแย้งกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ มาตรฐาน หรือมติของ ก.ธ. ตามมาตรา ๑๑ ให้ ก.ธ. แจ้งให้ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด ดำเนินการแก้ไข ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ถ้า อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งมิได้ ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่ ก.ธ. กำหนด หรือ ก.ธ. เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวอาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบริหารงานบุคคลหรือไม่เป็นธรรมกับข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ ก.ธ. มีอำนาจสั่งระงับหรือเพิกถอนมติหรือการดำเนินการของ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด นั้นได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ ก.ธ. เห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดซึ่งปฏิบัติหรือทำหน้าที่ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวในระหว่างที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบใด ๆ และหากให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ ก.ธ. มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นพ้นจากหน้าที่โดยให้ไปปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงาน ก.ธ. จังหวัด เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วน ประธานกรรมการอาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากหน้าที่เดิมโดยให้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือสำนักงาน ก.ธ. ได้เป็นการชั่วคราว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ก.ธ. หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้เป็นผู้รักษาราชการแทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกสั่งให้พ้นจากหน้าที่ได้

อำนาจของ ก.ธ. หรือประธานกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ก.ธ. หรือประธานกรรมการจะมอบหมายให้ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือประธาน อ.ก.ธ. จังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ ก.ธ. เห็นว่าผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มาตรฐานหรือมติของ ก.ธ. หรือ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด และเมื่อ ก.ธ. ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วปรากฏว่ามีเหตุดังกล่าว ให้ ก.ธ. แจ้งให้ผู้บริหารท้องถิ่นนั้นดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ ก.ธ. กำหนด

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ก.ธ. หรือไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ ก.ธ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่หรือกระทำการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ให้ ก.ธ. มีอำนาจออกคำสั่งแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งเดิมได้ และให้ส่งเรื่องให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่

อำนาจของ ก.ธ. ตามวรรคหนึ่ง ก.ธ. จะมอบหมายให้ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนดก็ได้

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ ก.ธ. สั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นแก้ไขการดำเนินการตาม มาตรา ๑๔ เป็นกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งบรรจุ แต่งตั้ง หรือคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบรรจุ แต่งตั้ง หรือคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.ธ. กำหนด การดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องนั้นไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือประโยชน์อื่นที่ได้รับไปแล้ว หรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับ การบรรจุ แต่งตั้ง หรือเลื่อนตำแหน่งนั้น แต่จะอ้างสถานภาพที่เคยได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง หรือเลื่อนตำแหน่งดังกล่าวมาเป็นเหตุให้เกิดสิทธิใด ๆ อีกไม่ได้ ในการนี้ หากการที่ผู้บริหารท้องถิ่น

ดำเนินการแก้ไขเป็นการสั่งการให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับเงินเดือนตามที่เคยได้รับก่อนเลื่อนตำแหน่ง

มาตรา ๑๖ ค่าตอบแทน ก.ถ. อ.ก.ถ. อ.ก.ถ. จังหวัด และ อ.ก.ค.ถ. จังหวัด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ลักษณะ ๒

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๗ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.ถ.” มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘ สำนักงาน ก.ถ. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหน่วยงานธุรการของ ก.ถ. และ ก.พ.ถ. และดำเนินการตามที่ ก.ถ. หรือ ก.พ.ถ. มอบหมาย
- (๒) วิเคราะห์ วิจัย และจัดระบบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) พัฒนาระบบข้อมูลและจัดทำแผนกำลังคนในราชการส่วนท้องถิ่น
- (๔) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นและการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) ดำเนินการหรือจัดให้มีการดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๖) ดำเนินการหรือจัดให้มีการดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อให้ทุนการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๗) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ให้มีเลขาธิการ ก.ถ. คนหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ก.ถ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง โดยมีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ลักษณะ ๓

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ถ.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๒๒

กรรมการ ก.พ.ถ. ต้องทำงานเต็มเวลา

ให้เลขาธิการ ก.ถ. เป็นเลขานุการของ ก.พ.ถ.

มาตรา ๒๑ กรรมการ ก.พ.ถ. ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ หรือคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือเทียบเท่า หรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่าตามที่ ก.ถ. กำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาในสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ถ. ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.ถ. หนึ่งคนซึ่ง ก.ถ. กำหนด และให้เลขาธิการ ก.ถ. เป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกมีหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ จำนวนเจ็ดคน เพื่อเป็น ก.พ.ถ.

ให้ผู้ได้รับคัดเลือกตามวรรคสองประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ก.พ.ถ. แล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ถ. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

มาตรา ๒๓ กรรมการ ก.พ.ถ. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นข้าราชการ
- (๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด
- (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
- (๕) เป็นกรรมการในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในหน่วยงานของรัฐ
- (๖) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกิจการใด ๆ หรือเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๒๔ ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ถ. ผู้ใดมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ (๓) (ข) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓ ผู้นั้นต้องลาออกจากการเป็นกรรมการหรือเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้าม หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการอันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวต่อเลขานุการ ก.พ.ถ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก

ในกรณีที่ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ถ. มิได้ลาออกหรือเลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ถ. และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ถ. ขึ้นใหม่

มาตรา ๒๕ กรรมการ ก.พ.ถ. มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ให้กรรมการ ก.พ.ถ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ถ. ใหม่

มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ถ. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกเป็นหนังสือ
- (๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอตามระเบียบของ ก.พ.ถ.

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งให้กรรมการ ก.พ.ถ. เเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า ก.พ.ถ. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ถ. เเท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ถ. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่กรรมการ ก.พ.ถ. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ถ. แทนกรรมการ ก.พ.ถ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว

มาตรา ๒๗ ก.พ.ถ. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.ถ. เพื่อให้ ก.ถ. ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๓

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๑

(๔) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๒๓

(๕) ออกกฎ ก.พ.ถ. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ถ. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่ ก.พ.ถ. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ให้กรรมการ ก.พ.ถ. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

มาตรา ๒๙ การประชุมของ ก.พ.ถ. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.ถ. กำหนด

ลักษณะ ๔
การบริหารงานบุคคล

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๓๐ การบริหารงานบุคคล ประกอบด้วย

- (๑) การบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ
 - (๒) การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- การบริหารงานบุคคลตาม (๑) และ (๒) ภายในจังหวัด ให้ อ.ก.ค. จ.จังหวัด และ อ.ก.ค.อ. จ.จังหวัด แล้วแต่กรณี มีหน้าที่กำกับดูแลและรับผิดชอบ

มาตรา ๓๑ การจัดระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ ต่อภารกิจของท้องถิ่นและของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า และต้องส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ และมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี โดยคำนึงถึงระบบคุณธรรม ดังต่อไปนี้

- (๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของท้องถิ่นและทางราชการ
- (๒) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่น แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และ ความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการ พิจารณามีได้
- (๔) การดำเนินการทางวินัยต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

มาตรา ๓๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ
- (๒) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๓๓ ผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องมีคุณสมบัติ ทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) คุณสมบัติทั่วไป
- (ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(ค) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ลักษณะต้องห้าม

(ก) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(ข) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่ ก.ถ. กำหนด

(ค) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(ง) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(จ) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(ฉ) เป็นบุคคลล้มละลาย

(ช) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(ซ) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(ฅ) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(ญ) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(ฎ) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ง) (ฉ) (ช) (ซ) (ฅ) (ญ) หรือ (ฎ) ก.ถ. อาจพิจารณาขเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (ซ) หรือ (ฅ) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (ญ) หรือ (ฎ) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใช้เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มติของ ก.ถ. ในการยกเว้นดังกล่าว ต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีตามวรรคสอง ก.ถ. จะยกเว้นให้เป็นการเฉพาะรายหรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย ในการนี้ ก.ธ. จะกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นที่จำเป็นสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มเติมด้วยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๓๔ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงาน และลูกจ้าง ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือน เว้นแต่ ก.ธ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๕ การนับเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๖ งบประมาณรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง เมื่อเทียบกับเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเกินอัตราที่ ก.ธ. กำหนดไม่ได้

งบประมาณรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามวรรคหนึ่งไม่ให้คำนวณรวมเงินสวัสดิการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และอัตรากำลังข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างที่ได้รับเงินอุดหนุนเป็นเงินเดือนและค่าจ้างจากรัฐบาล

เงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง มิให้คำนวณรวมกับเงินกู้และเงินอุดหนุน

มาตรา ๓๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างอาจได้รับสวัสดิการ สิทธิ และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด แล้วแต่กรณี กำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานกลางที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ ในปีงบประมาณใดการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างยิ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดสรรเงินเพื่อจ่ายเป็นเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๓๙ การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ต้องเป็นไปโดยสมัครใจและ ได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๔๐ การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการตกลงกันระหว่างองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอโอนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอน แล้วเสนอขอความเห็นชอบ จาก อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๓๙

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะรับโอนให้ความยินยอมในการรับโอน แล้ว แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดไม่ยินยอมให้โอนและข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งประสงค์จะโอนเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีเป็นการโอนในจังหวัดเดียวกัน ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประสงค์ จะโอนเสนอเรื่องต่อ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา ถ้า อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด เห็นว่าการไม่ยินยอมให้โอนนั้นไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด มีอำนาจให้ความยินยอมและอนุมัติการโอนนั้นแทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดได้

(๒) กรณีที่เป็นการโอนระหว่างจังหวัด ให้ดำเนินการตาม (๑) โดยให้ยื่นต่อ ก.ธ. และให้เป็นอำนาจของ ก.ธ. ในการให้ความยินยอมและอนุมัติตาม (๑)

เมื่อมีมติให้ความยินยอมและอนุมัติตาม (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ดำเนินการออกคำสั่งให้โอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นภายใน สิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวไม่ออกคำสั่งภายในกำหนดเวลา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอนออกคำสั่งรับโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้โดยไม่ต้อง มีคำสั่งให้โอน และให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งและอัตราเงินเดือนในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดตั้งแต่วันที่รับโอน

ในการดำเนินการตามวรรคสอง ก.ธ. จะแต่งตั้ง อ.ก.ธ. เพื่อดำเนินการพิจารณา ให้ความยินยอมและอนุมัติแทนก็ได้

มาตรา ๔๑ การรับโอนข้าราชการประเภทอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ธ. และต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๔๒ การแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทหนึ่งไปเป็นข้าราชการ อีกประเภทหนึ่งภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกระทำได้หากผู้นั้นสมัครใจและ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๔๓ การย้ายหรือการโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น

หมวด ๒

การบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ

มาตรา ๔๔ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ถ. จังหวัด” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน

(๒) อนุกรรมการผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือก จำนวนสี่คน

(๓) อนุกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนห้าคน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี ประเภทละสองคน และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) อนุกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ จำนวนห้าคน ประกอบด้วย ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการเทศบาล ประเภทละสองคน และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนหนึ่งคน

(๕) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ จำนวนห้าคน

ให้หัวหน้าสำนักงาน ก.ถ. จังหวัด เป็นเลขานุการ

ในกรณีที่จังหวัดใดตามวรรคหนึ่งมีการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นอยู่ในจังหวัด ให้เพิ่มผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่นของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นดังกล่าวซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการตาม (๓) และเพิ่มผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นดังกล่าวซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการตาม (๔) และให้เพิ่มผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดเป็นอนุกรรมการตาม (๒) และผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอนุกรรมการตาม (๕) อีกประเภทละหนึ่งคน ตามลำดับ ใน อ.ก.ถ. จังหวัด ของจังหวัดนั้น

มาตรา ๔๕ การคัดเลือกอนุกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ (๓) และอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตามมาตรา ๔๔ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเทียบเท่า

การคัดเลือกอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๔ (๕) ให้อนุกรรมการ อ.ก.ธ. จังหวัด ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) แต่ละฝ่าย เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนฝ่ายละ ไม่เกินสามคน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการเสนอชื่อทั้งหมดเลือกกันเองให้เหลือตามจำนวน ที่กำหนดในมาตรา ๔๔ (๕) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. กำหนด

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินการคัดเลือกอนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างของอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นสามัญและอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นำความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสาม อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ อ.ก.ธ. จังหวัด มีมติไม่น้อยกว่าสองในสามให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุที่มีความ ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ในกรณีที่อนุกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญได้รับการแต่งตั้ง ย้าย หรือโอน ให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่นหรือจังหวัดอื่น ให้ผู้นั้น พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๔๖ อ.ก.ธ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทที่อยู่ในจังหวัดนั้น ให้เป็นไปตามทิศทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทาง มาตรฐาน กฎ ระเบียบ และมติของ ก.ธ. รวมทั้งเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็นของท้องถิ่น ในการนี้ ให้ อ.ก.ธ. จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการและกำกับการดำเนินการการบริหารงานบุคคลขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่นที่ ก.ธ. กำหนดตามมาตรา ๑๑ (๑) และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. กำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔)

(๒) ส่งเสริม พัฒนา และวางหลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาความรู้ให้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเพื่อเพิ่มทักษะและทัศนคติที่ดี รวมทั้งสร้างเสริมคุณธรรมและ จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) ให้ความเห็นชอบการบรรจุ แต่งตั้ง การเลื่อนระดับ และการให้พ้นจาก ตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ และการให้ออนหรือรับโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหรือระหว่างจังหวัด ในการนี้ จะมอบหมายให้ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนด

(๔) ให้ความเห็นชอบในการโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญไปเป็นข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษา และรับโอนข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

(๕) ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น และตามที่ ก.ถ. มอบหมาย

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคล่องตัว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นประธาน

(๒) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) ผู้แทนสำนักงาน ก.ถ. จังหวัด

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสองคน ซึ่งบุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) ร่วมกันคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ และต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งคน

ให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเลขานุการ

มาตรา ๔๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๒) เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือในเขตอำเภอที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตั้งอยู่สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

(๓) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะกระทำ

(๔) ไม่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.ถ. จังหวัด อ.ก.ค.ถ. จังหวัด หรือในคณะกรรมการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกันในจังหวัดนั้น

มาตรา ๔๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ถ้าตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ภายในสามสิบวัน

มาตรา ๕๐ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกเป็นหนังสือ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) คณะกรรมการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๔๗ มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๕๑ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง ซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนดตามมาตรา ๑๑

(๒) ให้ความเห็นชอบการบรรจุ แต่งตั้ง และการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตามที่ อ.ก.ถ. จังหวัด มอบหมาย

(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ อ.ก.ถ. จังหวัด มอบหมาย

มาตรา ๕๓ ค่าตอบแทนคณะกรรมการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ถ. กำหนด โดยให้จ่ายจากเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ส่วนที่ ๑

การกำหนดตำแหน่ง และการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๕๔ ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญมีสามประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตำแหน่งอื่นที่ ก.ถ. กำหนด

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ ตามที่ ก.ถ. กำหนด

(๓) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่มีใช้ตำแหน่งประเภทบริหาร และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ถ. กำหนด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใด ขนาดใด จะมีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญแต่ละประเภทในระดับใด จำนวนไม่เกินเท่าใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด โดยคำนึงถึงขอบเขตของความรับผิดชอบและปริมาณงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทและแต่ละขนาด

มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใด จะมีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญจำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล โดยต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความคุ้มค่า และฐานะทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีที่ ก.ถ. เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดกำหนดจำนวน ประเภท ตำแหน่งประเภท สายงาน หรือระดับของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตามวรรคหนึ่งขัดต่อมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด ให้ ก.ถ. สั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด และให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ ในการกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ ให้ ก.ถ. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งสำหรับตำแหน่งนั้น ๆ ด้วย ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ระบุหน้าที่ ความรับผิดชอบหลักและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไว้ด้วย

มาตรา ๕๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

การกำหนดมาตรฐานเงินเดือนตามวรรคหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ให้ ก.ถ. คำนึงถึงจำนวนรายได้ที่มาจากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือรายได้อื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนั้นจัดเก็บ และความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย

ส่วนที่ ๒

การสรรหา การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ

มาตรา ๕๘ การสรรหาหรือการคัดเลือกบุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมการจรรยาบรรณของบุคคลนั้น ตลอดจนความเหมาะสม จำเป็น และประโยชน์ของท้องถิ่นและทางราชการ

มาตรา ๕๙ การบรรจุบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ให้บรรจุจากบุคคลซึ่งผ่านการสอบแข่งขันตามที่ ก.ถ. กำหนด โดยให้บรรจุและแต่งตั้งเรียงตามลำดับที่สอบได้

ให้สำนักงาน ก.ถ. ดำเนินการหรือจัดให้มีการดำเนินการสอบแข่งขันตามวรรคหนึ่ง

การสอบแข่งขันและการขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตามมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒

มาตรา ๖๐ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรา ๖๙ ด้วย

มาตรา ๖๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเป็นกรณีพิเศษในตำแหน่งที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๖๒ การคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุบุคคลซึ่งได้รับการศึกษาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเพราะมีเหตุพิเศษอื่นใดเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๖๓ การแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ถ. กำหนด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งจากบุคคลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคัดเลือกจากผู้ซึ่งผ่านการทดสอบความรู้มาตรฐาน

สำหรับปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

ให้สำนักงาน ก.ถ. จัดให้มีการทดสอบความรู้มาตรฐานสำหรับปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นตามวรรคหนึ่ง ตามระยะเวลาและวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบดังกล่าวแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ ระยะเวลาการจัดให้มีการทดสอบตามวรรคสองต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาส ให้ผู้มีคุณสมบัติได้เข้ารับการทดสอบได้อย่างทั่วถึง

มาตรา ๖๔ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีตำแหน่งปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ถ. กำหนดวางลง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นนั้นดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนซึ่งผ่านการทดสอบตามมาตรา ๖๓ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่มีเหตุพิเศษที่ไม่อาจคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญดังกล่าวได้ และได้รับความเห็นชอบจาก ก.ถ. ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นคัดเลือกบุคคลจากบัญชีรายชื่อที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.ถ. ตามมาตรา ๖๓ วรรคสอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ ก.ถ. กำหนด

ผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองภายในเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้เป็นหน้าที่ของ ก.ถ. ในการสรรหาข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเพื่อบรรจุและแต่งตั้งต่อไป

มาตรา ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย และการให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชาอื่น ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด

อำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้บริหารท้องถิ่นจะมอบให้ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ใช้แทนก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๖๖ ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๒ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และเป็นข้าราชการที่ดีตามที่ ก.ถ. กำหนด

ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป

ถ้าผู้นั้นมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ใน ส่วนที่ ๕ การดำเนินการทางวินัย และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสองก็ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามวรรคสองไปก่อน

มาตรา ๖๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๖๖ หรือตามมาตราอื่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๖๖ หรือตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๖๘ การแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญให้ดำรงตำแหน่งในสายงานที่ไม่มีกำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.ถ. กำหนด จะกระทำมิได้

การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญที่เกินอัตราตาม มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือเกินจำนวนตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๕ จะกระทำมิได้

ผู้ออกคำสั่งที่ฝ่าฝืนวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

มาตรา ๖๙ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีที่ ก.ถ. กำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่ ก.พ. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนรับรอง หรือที่ ก.ถ. รับรองนอกเหนือจากนั้น

มาตรา ๗๐ การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญไปเป็นข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๗๑ การบรรจุข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญที่ได้ออกจากราชการไป เนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ หรือออกจากราชการไปที่มีใช่เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการกลับเข้ารับราชการ

ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนจะสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ธ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญที่ได้ออกจากราชการไป เนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับ เวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับ เข้ารับราชการให้มีสิทธินับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการรวมกับวันรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือวันที่ได้ปฏิบัติงานใด ๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการ แล้วแต่กรณี และวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับ เข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ สำหรับ ผู้ซึ่งออกจากราชการไปที่มีใช้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธินับเวลาราชการก่อนออกจากราชการ เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการที่ไม่ใช่ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ผู้ใด ออกจากงานหรือออกจาก ราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ ที่ท้องถิ่นหรือทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาทำงานหรือเวลาราชการ ของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๗๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๖๙ แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ ตำแหน่งนั้น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นใน ประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติ ไปตามอำนาจหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับ เดียวกัน

การรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ ก.ค. พิจารณาตามที่เห็นสมควรเป็นการเฉพาะราย

มาตรา ๗๔ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้าม โดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๓ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรา ๖๙ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญรักษาการในตำแหน่งนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ค. กำหนด

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติของคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือคำสั่งผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ค. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

ส่วนที่ ๓

การรักษาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรา ๗๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญต้องรักษาคุณธรรมและจริยธรรมดังต่อไปนี้โดยเคร่งครัด

- (๑) ดำรงตนให้ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีความรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเปิดเผย พร้อมให้ตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค รวดเร็ว มีอัธยาศัย ไมตรี โดยคำนึงถึง

การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นหลัก

- (๕) ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานอย่างคุ้มค่า
- (๖) พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นได้

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมตามวรรคสองต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการดูแลและว่ากล่าวตักเตือนผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามคุณธรรมและจริยธรรมโดยเคร่งครัด

ในการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือน หรือการให้เงินรางวัล ให้นำพฤติกรรมในการปฏิบัติตามคุณธรรมและจริยธรรมมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๔

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๗๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๗๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญต้องยึดถือและปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น รวมทั้งต้องไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการและไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ของตน

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มติ ก.ถ. และ มติ อ.ก.ถ.

(๕) สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและป้องกันภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าวอย่างเต็มความสามารถ

(๖) รักษาความลับของทางราชการ

(๗) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ

(๘) ไม่กระทำการขำผู้บังคับบัญชา เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปสั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว แต่ทั้งนี้ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบในภายหลังตามวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

(๙) ไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งให้ถือว่าเป็นรายงานเท็จ

(๑๐) ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๑) อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๑๒) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ข่มเหงกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างข้าราชการส่วนท้องถิ่น สามัญและผู้ร่วมปฏิบัติหน้าที่

(๑๓) ไม่กระทำการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

(๑๔) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวกและความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์และความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยไม่ชักช้าด้วยความสุภาพเรียบร้อย ทั้งนี้ โดยไม่เลือกปฏิบัติ และห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

(๑๕) ไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๑๖) ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ไปเป็นตามคำสั่งของทางราชการ

(๑๗) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

(๑๘) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่ว

(๑๙) กรณีอื่น ๆ ตามที่ ก.ธ. กำหนด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง เป็นความผิดวินัย

มาตรา ๘๐ ในการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๗๙ (๗) ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เกิดความเสียหาย หรือจะไม่เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งก็ได้ แต่หากผู้บังคับบัญชายังยืนยันเป็นหนังสือ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

มาตรา ๘๑ การสั่งราชการโดยปกติให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรในขณะนั้น จะสั่งราชการด้วยวาจาก็ได้ แต่ให้ผู้รับคำสั่งนั้นบันทึกคำสั่งด้วยวาจาไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและเมื่อได้ปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าวแล้วให้บันทึกรายงานให้ผู้สั่งราชการทราบทันที โดยให้อ้างอิงคำสั่งด้วยวาจาไว้ด้วย

มาตรา ๘๒ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๔) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๕) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๖) ดุหมั่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๗) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙ จนเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการหรือท้องถิ่นอย่างร้ายแรง

(๙) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามที่ ก.ถ. กำหนด
ตามมาตรา ๗๙ (๑๙) และ ก.ถ. กำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๓ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับ
บัญชามีวินัยและป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๘๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับ
โทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ใน ส่วนที่ ๕ การดำเนินการทางวินัย
โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

มาตรา ๘๕ การลงโทษข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษ
ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัย
ในกรณีใดและตามมาตราใด

ในการดำเนินการทางวินัยและลงโทษข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญต้องเป็นไป
ด้วยความรวดเร็ว ยุติธรรม และโดยปราศจากอคติ

ส่วนที่ ๕ การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๘๖ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น
สามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ
ตามมาตรา ๖๕ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ดำเนินการทางวินัย
แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้นั้นโดยเร็ว

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติ
หน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ในกรณีตามวรรคสอง หากผู้บังคับบัญชาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือว่าผู้บริหาร
ท้องถิ่นนั้นละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่หรือกระทำการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามประมวล
กฎหมายองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และในกรณีเช่นนั้นให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยในฐานะผู้บังคับบัญชาได้

ในการดำเนินการทางวินัย ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวจะมอบอำนาจให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชา ระดับต่ำลงไป แล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทนก็ได้ และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับมอบอำนาจจะมอบอำนาจต่อให้ผู้บังคับบัญชา ระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ ก.ค. กำหนด

มาตรา ๘๗ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๘๖ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่า กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๘๗ ปรากฏว่า กรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้บังคับ บัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งยุติเรื่อง

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๘๗ ปรากฏว่า กรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนด ในกฎ ก.ค. จะดำเนินการทางวินัยต่อไปโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผล การสอบสวนและความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตาม มาตรา ๖๕ จะร้องขอให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นตามมาตรา ๘๗ และตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๙ แทนผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๙๑ ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เห็นชอบด้วยกับรายงานผลการสอบสวนตามมาตรา ๘๙ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดได้กระทำความผิดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ สั่งให้ยุติเรื่อง

(๒) ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ สั่งลงโทษตามมาตรา ๙๔ หรือมาตรา ๙๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙๒ ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ไม่เห็นชอบด้วยกับรายงานผลการสอบสวนตามมาตรา ๘๙ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเสนอเรื่องต่อ อ.ก.ค. จังหวัดเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อ อ.ก.ค. จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งการตามมติของ อ.ก.ค. จังหวัด

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดอำนาจผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ที่จะสั่งสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการตามวรรคหนึ่ง ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.

มาตรา ๙๓ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย และการสอบสวนวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.

มาตรา ๙๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ จะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.

มาตรา ๙๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ และมาตรา ๙๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๙๖ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เห็นชอบด้วยกับรายงานการสอบสวนและความเห็นที่เสนอตามมาตรา ๘๙ วรรคสอง และผลการสอบสวนปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวดำเนินการลงโทษข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้นั้นตามมาตรา ๙๕

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เห็นชอบด้วยกับรายงานการสอบสวนและความเห็นที่เสนอตามมาตรา ๘๙ วรรคสอง และผลการสอบสวนปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว รายงานไปยัง อ.ก.ค.จังหวัด โดยเร็ว เมื่อ อ.ก.ค.จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ดำเนินการหรือมีคำสั่งให้เป็นไปตามมตินั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ไม่เห็นชอบด้วยกับรายงานผลการสอบสวนและความเห็นที่เสนอตามมาตรา ๘๙ วรรคสอง และได้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวดำเนินการตามมติของ อ.ก.ค.จังหวัด ได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามวรรคสองอีก

มาตรา ๙๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการและท้องถิ่น ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดอยู่ในฐานะที่อาจถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่นให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลตามความในวรรคหนึ่งเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา จนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนพิจารณาทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวอาจใช้ดุลพินิจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานหรือพิจารณาลดโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีโดยในกรณีเป็นการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะลดโทษลงต่ำกว่าปลดออกก็ได้

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองอันเป็นเท็จ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย และถ้าข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นหลักฐานสำคัญที่อาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกลงโทษฐานทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.

กฎ ก.ค. ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามวรรคสี่ จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.ค. หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ จะดำเนินการย้าย โอน หรือดำเนินการอื่นใดโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้น และไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา ๙๘ ให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนและโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๙๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเว้นแต่เป็นความผิดที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ใน ส่วนที่ ๕ การดำเนินการทางวินัย ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่งภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผลการสอบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.ถ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนแล้วภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีการกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา

และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๙ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตลอดระยะเวลา ระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ธ. กำหนด

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๑ และ ก.พ.ธ. เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากไม่มีเหตุที่จะสั่งพักราชการได้ตามวรรคหนึ่ง หรือพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับกับกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย โดยอนุโลม

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

มาตรา ๑๐๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามมาตรา ๘๘ หรือสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษที่มีใช่เป็นการสั่งตามมาตรา ๙๖ วรรคสองหรือวรรคสามแล้ว ให้รายงาน อ.ก.ธ. จังหวัด ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ธ. กำหนด

ในกรณีที่ อ.ก.ธ. จังหวัด เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.ธ. จังหวัด มีมติ ในกรณีนี้ ให้ อ.ก.ธ. จังหวัด มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๑๐๒ เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๔๑ ผู้ใด
มีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ
ผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการ
สืบสวนหรือพิจารณาหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา
หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้นั้น
พิจารณาดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ ในการส่งลงโทษ
ทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้น

ส่วนที่ ๖

การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่กระทำผิดร่วมกัน
ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดียวกันหรือต่างกัน

มาตรา ๑๐๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ
ตำแหน่งต่างกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕
ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งถูกกล่าวหาที่มีตำแหน่งสูงสุดในบรรดาผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตาม ส่วนที่ ๕ การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นสามัญอื่นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้บริหารท้องถิ่น ให้ผู้กำกับดูแลองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตาม ส่วนที่ ๕ การดำเนินการทางวินัย
และในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้บริหารท้องถิ่นได้ร่วมกระทำผิดด้วยและความผิดนั้นเป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๒ (๑) หรือ (๔) ให้ถือว่าผู้บริหารท้องถิ่นนั้นกระทำการ
ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ และให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นนั้น
พ้นจากตำแหน่งโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ตามประมวลกฎหมายขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญซึ่งอยู่ต่างองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นร่วมกันกระทำผิดวินัย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือ
พิจารณาในเบื้องต้นตามมาตรา ๘๗ และการตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๗

(๑) กรณีผู้ถูกกล่าวหาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผู้กำกับดูแลองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เดียวกัน ให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นผู้มีอำนาจ
ดำเนินการ

(๒) กรณีผู้ถูกกล่าวหาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างกัน แต่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ

(๓) กรณีผู้ถูกกล่าวหาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกันหรือต่างประเภทกัน แต่อยู่ต่างจังหวัดกัน ให้ ก.ธ. เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ ในกรณี ก.ธ. จะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วผลการสืบสวนหรือสอบสวนเป็นประการใดให้ผู้สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้มีอำนาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งทราบด้วย

ในกรณีที่เป็นกรกล่าวหาว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญกระทำความผิดวินัยร่วมกับผู้บริหารท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้บริหารท้องถิ่นให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๕ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๗ ในกรณีที่ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ผู้ใดไม่ถูกต้อง ให้เสนอความเห็นไปยัง อ.ก.ธ. จังหวัด เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง ต่อไป

ส่วนที่ ๗

การออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญออกจากราชการ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ลาออกและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๑๐๙

(๔) ถูกสั่งให้ออกเพราะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ ไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติงานตามมาตรา ๖๖ หรือมีเหตุตามมาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๒

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๑๐๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาโดยยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ พิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวัน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็น จะอนุญาตให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการ จะสั่งยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่การสั่งยับยั้งนั้นต้องสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือลาออก

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ มิได้ยับยั้งตามวรรคสาม ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญเพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อรับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง และให้การลาออกมีผลนับแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๑๐ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๓

(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนดด้วย

(๕) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๖) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๙ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตาม

มาตรา ๙๕ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๘) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๑๑ การสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ถ. จังหวัด ก่อน ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๑๒ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก่อนไปรับราชการทหารให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นนั้นได้

ส่วนที่ ๘

การอุทธรณ์

มาตรา ๑๑๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) หรือถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๐ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ถ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๑๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ถ. จะพิจารณาวินิจฉัยเองหรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งต้องมีกรรมการ ก.พ.ถ. เป็นประธานกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์

กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๑๑๕ เมื่อ ก.พ.ถ. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ถ.

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ถ. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ถ. ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

มาตรา ๑๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ ก.พ.ถ. และกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) สั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการอันเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษให้ ก.พ.ถ. ภายในเวลาที่กำหนด
- (๒) สั่งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดมาให้ถ้อยคำ ในการนี้ จะกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วยก็ได้
- (๓) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๔) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ถ. ทั้งนี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น
- (๕) สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

มาตรา ๑๑๗ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ถ. และคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

มาตรา ๑๑๘ ข้าราชการซึ่งโอนมาตามมาตรา ๔๑ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาแต่ยังไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๓ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมามีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ด. ตามวรรคหนึ่ง การพิจารณาความผิด และการลงโทษให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมา

มาตรา ๑๑๙ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ ก.พ.ด. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ด. กำหนด การวินิจฉัยให้แก้ไขหรือให้ดำเนินการอื่นตามวรรคหนึ่ง ก.พ.ด. จะให้เพิ่มโทษไม่ได้

มาตรา ๑๒๐ กรรมการ ก.พ.ด. และกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้ เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
 - (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
 - (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
 - (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ
 - (๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ
 - (๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์
- กรรมการ ก.พ.ด. และกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ด. และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
- การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ด. กำหนด

ส่วนที่ ๙ การร้องทุกข์

มาตรา ๑๒๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจ อันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนและเป็นกรณีที่ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์

ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุให้ร้องทุกข์นั้นเป็น ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ด.

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.พ.ด. ได้วินิจฉัยคำร้องทุกข์เป็นประการใดแล้ว ให้คำวินิจฉัยนั้นเป็นที่สุด และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น

การร้องทุกข์ เหตุแห่งการร้องทุกข์ การพิจารณาและระยะเวลาการพิจารณา เรื่องร้องทุกข์ การวินิจฉัยคำร้องทุกข์ และการเยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ให้เป็นไปตาม ที่ ก.พ.ด. กำหนด

มาตรา ๑๒๒ ให้นำความในมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๐ มาใช้บังคับกับการ พิจารณาคำร้องทุกข์ของ ก.พ.ด. และการคัดค้านกรรมการ ก.พ.ด. และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ตามลำดับด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๑๐

การคุ้มครองระบบคุณธรรม

มาตรา ๑๒๓ ในกรณีที่ ก.พ.ด. เห็นว่า การดำเนินการ กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ที่ดำเนินการหรือออกตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่สอดคล้องกับหลักการและระบบคุณธรรม ตามมาตรา ๓๑ ให้ ก.พ.ด. แจ้งให้หน่วยงาน ผู้ดำเนินการ หรือผู้ออกกฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง ดังกล่าวทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขหรือยกเลิกตามควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๑๑

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๒๔ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและ พัฒนาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในบังคับบัญชามีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพเพื่อให้ข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพ คุณธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการ และมี ทศนะคติในการบริการประชาชนที่ดี ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่ ก.ด. กำหนด

มาตรา ๑๒๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ พิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้น เป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ด. กำหนด

มาตรา ๑๒๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญอาจได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา
ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศได้ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๑๒๗ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการ
ของผู้ใต้บังคับบัญชาตามแนวทางที่ ก.ธ. กำหนด

ในการพิจารณาแต่งตั้ง และเลื่อนเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามผลของ
การประเมินตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ไม่เลื่อนเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชา
แจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผล

มาตรา ๑๒๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกันจัดให้มีกองทุนสวัสดิการ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อการรักษาพยาบาลข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้โดยตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา

ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการ
การจัดตั้ง สวัสดิการที่ได้รับการคุ้มครอง ที่มาของเงินกองทุน และการบริหารจัดการกองทุน

หมวด ๓

การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๑๒๙ การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้

มาตรา ๑๓๐ นอกจากที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ ให้นำหมวด ๒ การบริหารงาน
บุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ รวมตลอดทั้งกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ออก
ตามหมวด ๒ ดังกล่าว ยกเว้นมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคล
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยอนุโลม แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจ ก.ธ. ที่จะออก
กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขสำหรับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาแตกต่างจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ สำหรับในการใช้อำนาจตามมาตรา ๗๙ (๑๙)
ก.ธ. จะกำหนดกรณีที่ใช้เฉพาะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก็ได้ โดยให้คำนึงถึง
ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวินัยที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาด้วย

มาตรา ๑๓๑ การกำหนดตำแหน่ง วิทยฐานะ การแต่งตั้ง และการเลื่อนระดับ
ตำแหน่งหรือวิทยฐานะ และการให้ได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

ที่ ก.ถ. กำหนด โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องดังกล่าว ที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย

มาตรา ๑๓๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานอกจากจะออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๘ แล้ว ให้ออกจากราชการเมื่อถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย เว้นแต่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๓๓ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนท้องถิ่นจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ถ. จังหวัด” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน

(๒) อนุกรรมการผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด และหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด จำนวนสี่คน ในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องมีผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดหนึ่งคน

(๓) อนุกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนห้าคน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี ประเภทละสองคน และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) อนุกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวนห้าคน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ประเภทละสองคน โดยข้าราชการแต่ละประเภทคัดเลือกกันเองจากข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับครูชำนาญการขึ้นไป

(๕) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ จำนวนห้าคน ในจำนวนนี้ให้คัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ทางการศึกษาและไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อยหนึ่งคน

หัวหน้าสำนักงาน ก.ถ. จังหวัด เป็นเลขานุการ อ.ก.ค.ถ. จังหวัด

ในกรณีที่จังหวัดใดตามวรรคหนึ่ง มีการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นอยู่ในจังหวัด ให้เพิ่มผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่นของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นดังกล่าวซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการตาม (๓) และเพิ่มผู้แทนข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาในการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นดังกล่าวซึ่งร่วมกันคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการตาม (๔) และให้เพิ่มผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดเป็นอนุกรรมการตาม (๒) และผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอนุกรรมการตาม (๕) อีกประเภทละหนึ่งคน ตามลำดับ ใน อ.ก.ค.ถ. จังหวัด ของจังหวัดนั้น

มาตรา ๑๓๔ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทที่อยู่ในจังหวัดนั้น ให้เป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทาง มาตรฐาน กฎ ระเบียบ และมติของ ก.ธ. รวมทั้งเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็นของท้องถิ่น ในการนี้ ให้ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการและกำกับกำกับการดำเนินการการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่ ก.ธ. กำหนดตามมาตรา ๑๑ (๑) และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. กำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔)

(๒) ส่งเสริม พัฒนา และวางหลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาความรู้ให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเพิ่มทักษะและทัศนคติที่ดี รวมทั้งสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) ให้ความเห็นชอบการบรรจุ แต่งตั้ง การเลื่อนระดับ การเลื่อนวิทยฐานะ และการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และการให้โอนหรือรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหรือระหว่างจังหวัด ในการนี้ จะมอบหมายให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนด

(๔) ให้ความเห็นชอบในการโอนข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ และรับโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญมาเป็นข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนด

(๕) ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัด

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น และตามที่ ก.ธ. มอบหมาย

มาตรา ๑๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ และประมวลกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจบังคับบัญชาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับผิดชอบในการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและเจ้าหน้าที่อื่นในสถานศึกษา และให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในการบริหารการศึกษาและสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแผนการศึกษาของชาติ แผนพัฒนาท้องถิ่น และนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ในการนี้ ให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษานั้นเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๓) บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ธ. กำหนด

(๔) กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด หรือผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย

ลักษณะ ๕

การบริหารงานบุคคลของลูกจ้าง

มาตรา ๑๓๖ การบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามระเบียบของ อ.ก.ธ. จังหวัด แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับลูกจ้างและพนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ครูหรือบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบของ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด

ระเบียบตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการจ้าง ระยะเวลาการจ้าง เงินเดือนหรือค่าจ้างและประโยชน์อื่นใด การกำกับหรือควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ และเรื่องอื่นตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อมาตรฐานที่ ก.ธ. กำหนด ในกรณีที่การแต่งตั้งและการให้ลูกจ้างหรือพนักงานจ้างพ้นจากตำแหน่งต้องได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด ในระเบียบดังกล่าวจะกำหนดให้ อ.ก.ธ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ธ. จังหวัด มอบอำนาจนั้นให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลเป็นผู้ให้ความเห็นชอบแทนก็ได้

ลักษณะ ๖

การบริหารงานบุคคลของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น

มาตรา ๑๓๗ การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๓๘ การบริหารงานบุคคลของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น ถ้าไม่มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นนั้นเป็นการเฉพาะก็ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๐ ผู้ใดเป็นพนักงานส่วนตำบล พนักงานเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือพนักงานเมืองพัทยา อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานและข้าราชการตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. กำหนด

มาตรา ๑๔๐ บรรดาพนักงานส่วนตำบล พนักงานเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือพนักงานเมืองพัทยาตามมาตรา ๑๓๙ ผู้ใดซึ่งปฏิบัติหน้าที่ครูหรือหน้าที่บุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษา แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๒ ในวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการตามมาตรา ๖ (๓) (๔) และ (๕) ให้ ก.ธ. ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๖ (๑) และ (๒)

ให้ ก.ธ. ตามวรรคหนึ่งดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๖ วรรคสอง หลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสาม ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ ก.ธ. ตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการให้มีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดขึ้นตามวรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อมีกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้ ก.ธ. ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และให้กรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิได้มีการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๔๓ ให้ดำเนินการให้มีการคัดเลือกกรรมการใน ก.พ.ถ. ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.ถ. ตามมาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ถ. ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งหนึ่งคน และให้เลขาธิการ ก.ถ. เป็นเลขานุการ ในระหว่างที่ยังไม่มี ก.พ.ถ. ให้อำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ถ. เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ถ. ตามมาตรา ๖ หรือตามมาตรา ๑๔๒ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๔ ในวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังไม่มีอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดตามมาตรา ๔๔ (๓) (๔) และ (๕) ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ (๑) และ (๒)

ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด ตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการให้มีการคัดเลือกอนุกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนดขึ้นตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อมีอนุกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด ประกอบด้วย อนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และให้อนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ดำเนินการคัดเลือกอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๔ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิอนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๔๕ ในวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังไม่มีอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนท้องถิ่นจังหวัดตามมาตรา ๑๓๓ (๓) (๔) และ (๕) ให้ อ.ก.ค.ถ. จังหวัด ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓๓ (๑) และ (๒)

ให้ อ.ก.ค.ถ. จังหวัด ตามวรรคหนึ่งดำเนินการให้มีการคัดเลือกอนุกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสาม ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อมีอนุกรรมการผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้ว ให้ อ.ก.ค.ถ. จังหวัด ประกอบด้วย อนุกรรมการตามมาตรา ๑๓๓ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และให้อนุกรรมการตามมาตรา ๑๓๓ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ดำเนินการคัดเลือกอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓๓ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓๓ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๔๖ ในวาระเริ่มแรกระหว่างที่ยังไม่มีสำนักงาน ก.ถ. จังหวัด ให้ผู้แทนสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๔๗ (๓) แทนผู้แทนสำนักงาน ก.ถ. จังหวัด

มาตรา ๑๔๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน เงินงบประมาณ อัตรากำลัง ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย และสำนักพัฒนา ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๘ บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มาตรฐาน หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มาตรฐาน หลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีการที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้บังคับแทน

มาตรา ๑๔๙ พนักงานส่วนตำบล พนักงานเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และพนักงานเมืองพัทยาผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อการลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณีนั้น เป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือสั่งให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วแต่กรณี พิจารณาโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ

คณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด พิจารณา
ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไปจนกว่า
จะแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตาม
พระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือ
ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว ให้การพิจารณาอุทธรณ์
และร้องทุกข์นั้นดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะเสร็จสิ้น
โดยให้อำนาจของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล
คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา
ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นอำนาจหน้าที่ของ
อ.ก.ถ. จังหวัด

มาตรา ๑๕๒ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีได้บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปใน
เรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี